

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

20 november 2001

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Sven Gatz, André-Emiel Bogaert, Jacques Laverge en Robert Voorhamme
en mevrouw Veerle Declercq –**

betreffende een aanpassing van de regelgeving inzake werkervaringsprogramma's

VERSLAG

**namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme
uitgebracht door de heer Cis Schepens**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer André-Emiel Bogaert.

Vaste leden :

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Jan Laurys,
Eddy Schuermans, Paul Van Malderen ;

De heren Frans De Cock, Jacques Laverge, Didier
Ramoudt, Cis Schepens, ;

De heren Mathieu Boutsen, Roland Van Goethem, Frans
Wymeersch ;

De heren Jacky Maes, Robert Voorhamme ;

Mevrouw Veerle Declercq ;

De heer André-Emiel Bogaert.

Plaatsvervangers :

De heer Jos De Meyer, mevrouw Trees Merckx-Van Goey,
mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Jef Van Looy ;

De heren Peter Gysbrechts, Koen Helsen, André
Moreau, Jul Van Aperen ;

De heren Jean Geraerts, Jan Penris, Miel Verrijken ;

Mevrouw Anne-Marie Baeke, de heer Leo Peeters ;

De heer Jos Stassen ;

De heer Jan Loones.

Zie :

776 (2000-2001)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme heeft op 18 oktober 2001 het voorstel van resolutie besproken van de heren Sven Gatz, André-Emiel Bogaert, Jacques Laverge en Robert Voorhamme en mevrouw Veerle Declercq betreffende een aanpassing van de regelgeving inzake werkervaringsprogramma's. De stemming vond plaats op 8 november 2001.

I. Toelichting door de indieners

Namens de indieners licht de heer *Sven Gatz* het voorstel van resolutie toe.

De heer Gatz merkt op dat de indieners in eerste instantie hadden geopteerd voor de indiening van een voorstel van decreet. Omdat dit een vrij omslachtige procedure zou betekenen, kozen ze uiteindelijk voor de indiening van een voorstel van resolutie.

Een besluit van de Vlaamse regering van 17 juni 1997 regelt de uitvoering van het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten met betrekking tot de doorstromingsprogramma's. In Vlaanderen heten ze werkervaringsprogramma's (WEP-plus). De bedoeling van dat samenwerkingsakkoord is om door middel van geactiveerde werkloosheidsvergoedingen langdurig werklozen te laten doorstromen naar de reguliere arbeidsmarkt via een werkervaring.

Het voorstel van resolutie wenst twee verbeteringen aan het systeem aan te brengen, die zowel het beleid als de betrokkenen ten goede zullen komen. Een eerste aanpassing betreft de mogelijkheid om ook stages op te nemen in de werkervaringsprogramma's, een tweede betreft de mogelijke verlenging van activeringscontracten. Deze aanpassingen zouden zowel op het federale als op het gewestelijke niveau moeten worden doorgevoerd. Op het federale niveau werden hiertoe door mevrouw Van de Castele in de Kamer voorstellen ingediend. De uitkomst van de bespreking ervan is onzeker, niet omdat er geen meerderheid voor is, maar omwille van een aantal technische moeilijkheden.

Wat de stages betreft, is het in principe niet mogelijk een stage te volgen in het kader van een werkervaringsprogramma. Een deelnemer aan een werkervaringsprogramma is gebonden door een arbeidsovereenkomst. Conform de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid en uitzendarbeid moet de werkgever – met het oog op het ver-

mijden van misbruiken – een toelating krijgen om een WEP-plus'er stage te laten volgen in zijn bedrijf. Deze toelating moet door de Inspectie van de sociale wetten worden verleend. Die toelatingen worden echter onregelmatig en ongelijk verdeeld. Bovendien menen de indieners dat het risico op misbruiken klein is.

Het voorstel van resolutie strekt ertoe om mensen met een contract van een werkervaringsprogramma stage te laten doen in een regulier bedrijf, wat de doorstroming op de arbeidsmarkt zou moeten verhogen. Om misbruiken tegen te gaan, zou de stage beperkt blijven tot drie maanden. De controle op eventuele misbruiken zou op gewestelijk niveau gebeuren door de VDAB of door een door haar erkende organisatie.

Wat de verlenging van de activeringscontracten betreft, streeft het voorstel van resolutie ertoe om ook contracten voor een langere duur dan 1 jaar mogelijk te maken. De huidige beperking tot 1 jaar is ingegeven door de vrees om misbruiken in de hand te werken. De indieners menen dat dit niet opweegt tegen de vaststelling dat een verlenging van het contract met maximaal drie tot zes maanden soms het verschil kan maken voor een doorstroming naar de reguliere arbeidsmarkt.

II. Bespreking

De heer *Jan Laurys* meent, net als de indieners, dat stages een efficiënt middel zijn om een werkzoekende te laten doorstromen naar het reguliere arbeidscircuit. In tegenstelling tot de indieners vindt hij wel dat stages een reële mogelijkheid tot misbruiken bieden. Hetzelfde gebeurde vroeger met de individuele beroepsopleidingen. De VDAB liet een werkloze tot zes maanden een opleiding volgen op de werkvloer, met behoud van werkloosheidsvergoeding, waarbij de werkgever een stijgende toelage op de werkloosheidsvergoeding betaalde. In de praktijk bleek het vaak om verkapte normale aanwervingen te gaan, waarbij de werkgever 'gesubsidieerd' werd door de VDAB.

Het lijkt hem verkieslijk om de controle door een subregionaal tewerkstellingscomité (STC) te laten uitoefenen. De STC's zijn in de schoot van de VDAB opgericht en vertegenwoordigen zowel werkgevers als werknemers. De VDAB zelf heeft minder zicht op de situatie in elk bedrijf apart en kan dus moeilijk beoordelen waar er problemen rijzen en waar niet.

De heer *Gatz* verwijst naar de tekst van het voorstel van resolutie, waarin staat dat de controle moet gebeuren door de VDAB of door een door haar erkende organisatie. Dit kan bijvoorbeeld een STC zijn. De heer *Laurys* antwoordt dat het beter is om deze verwijzing expliciet in de tekst op te nemen. Mevrouw *Veerle Declercq* is niet overtuigd van het nut hiervan. De toekomst van de STC's is, mede in de context van het kerntakendebat, verre van duidelijk.

III. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt aangenomen met 13 stemmen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Cis SCHEPENS

André-Emiel BOGAERT
